

Sněžinka

Zpravodaj Sněhového Brněnce, krajské přehlídky venkovských divadelních souborů v Pardubickém kraji.

Úvodník pro nás napsala ředitelka Krakonošova divadelního podzimu ve Vysokém nad Jizerou, národní přehlídky venkovského divadla Svatka Hejralová.

A je to tady! Co? No Sněhový Brněnec, přece 14. ročník!!! Naštěstí se na něm - kromě Sněhulek - chumelí spousta dobrého divadla hezky v teple s něčím hřejivým v bříškách. Na rozdíl od pohledu z mého okna, za nímž se nám vrátila paní Zima s rozsypanou zmrzlou peřinou, aby podpořila akci tak rozdílnou od divadelní přehlídky - závody v lyžování Po staru. Zdánlivě rozdílnou. Ano, divadlo se hraje většinou uvnitř a hodnotí ho porota. Na závodech se běhá venku a hodnotí ho rozhodčí. Společně mají dobrovolné pořadatele a dobrovolné účastníky, základ jakékoli dobré akce.

Obojích je díky vám a díky ochotníkům v Brněnci na rozdávání. Pamatuji se na svou první návštěvu předlety. Na víkendovém výletu mě Ivan dovezl k divadlu v Brněnci, ať se tedy tam kouknu, on počká v autě. Jako dnes cítím slabost a nejistotu při vstupu nejdříve do hospody, pak do divadla, kde se hrálo. Opatrně jsem si sedla na volné místo vzadu a přemítala, co bude dál. Vůbec jsem netušila, že právě vzniká moje malá divadelní láska. K místu, lidem a celé atmosféře. Že po prvních udivených pohledech, pak radostných stiscích, zapomenu, že v autě někdo čeká.

(pokračování na další straně)

Pohltila mě radost. Radost z divadla, posezení, setkávání. A znovu jsem pochopila, že vysocká přehlídka stojí za rozčilování, vztekání, tekoucí nervy, bolavý žaludek. Protože pak by takovéhle nádherné krajské přehlídky ztratily kus smyslu.

A to je to, co mají vysocké Závody po staru venku a brněnecká přehlídka v teple společně.

RADOST.

Radost je stejně důležitou složkou našeho života jako pití a potrava. Dává mu svým způsobem naplnění.

Proto tu zase budu strašit s kamarádkami, našťestí pro soubory této přehlídky jako host. A budu si v klidu všeho užívat...

Hrajícím přeju hodně zdaru a škodolibě hodně trémy. Pořadatelům hodně pohody a škodolibě hodně starostí. Všem pak ještě více škodoliběji hodně strachu, jak to dopadne. Ale - kdo nemá žádný strach, nemá žádnou fantazii. A té je v divadle třeba na rozdávání.

Těším se moc a moc a nejsem sama.

Tak jen tfuj, tfuj, tfuj nebo po lyžařsku Skol!

Vaše Svata.

Naše letošní porota

Petr Kolínský

Mgr. Petr Kolínský (* 2. června 1953 v Děčíně) je český scénograf, architekt, malíř, grafik, designér a pedagog.

Na naší přehlídce jsi poprvé v roli předsedy. Máš trému? ☺

No jeřda! Po tak skvělém předsedovi Františkovu Laurinovi by musel mít trému každý.

Jsi u nás poosmé, je ještě něco, co Tě u nás může překvapit (kromě inscenací samozřejmě)?

Mě stále překvapuje to skvělé nasazení Sněhového zázemí, stále drží, což nebývá v lidských společnostech běžné. A připadá mi, že i roste. Nový tým přinesl nový vítr do plachet.

Čím se Ti zaplnil příchod roku 2017, jaký byl první kvartál?

Kdy že to bylo? Kvartál už je málem pryč a já nestihl skoro nic. Při každodenní píli usilovné na národu roli dědičné ani nevnímám, že nepřišly nějaké velké projekty. Kdyby byly přišly, musel bych si zase z 24hodinového dne vyrobit 40hodinový, jak to bývá u nás divadelníků běžné.

Těšíš se k nám?

Už jsem to řekl. Těším se s trémou na ten nový vítr.

František Laurin

Narodil se 12. listopadu 1934. Od roku 1991 je uměleckým vedoucím souboru ve Východočeském divadle v Pardubicích. Vyučuje herectví na Pražské konzervatoři.

Zeptat se Vás na něco, co ještě nezaznělo, je při Vaší dvanácté účasti u nás v porotě poměrně složité... Jak vypadal Váš první kvartál roku 2017?

V té záplavě slov nezaznělo dost jasně, že přehlídky v Brněnci jsou skvěle organizované a pořadatelé pro účinkující i porotu vytvářejí velmi pozitivní atmosféru. A ta druhá věc – na konzervatoři, kde stále učím, došlo ke změnám, tak jsem navíc přijal práci ve třetím ročníku. Rok 2017 začal tedy pracovně.

Co by měl mít na paměti každý porotce na přehlídkách amatérského divadla?

Porotce by měl rozebírat to, co vidí, a ne to, co by chtěl vidět, anebo jak by to mělo vypadat, že by to hrál, kdyby to hrál nebo režíroval sám. A taky by neměl zapomínat, že rozprava o představení není soud, ale přátelská diskuse s méně zkušenými kolegy.

Nechtěl byste si znovu zahrát divadlo? Jakou roli byste si přál? (Náš soubor by klidně hned a rád zařadil tuto hru do repertoáru.☺)

Zahrát bych si chtěl, ale ty mladé role české klasiky (patrně kvůli intrikám v souboru) by mně nikdo nedal. A kdybych hrál nějakého pošetilého staříka bloudícího jevištěm, nepomohl by mi ani vycvičený spolek nápovědů.

Těšíte se k nám?

Našel jsem v Brněnci řadu dobrých přátel, a tak se na setkání s nimi i na divadelní představení opakovaně těším.

Zdeněk Janál

Narozen 23.7.1985 v Prostějově, vystudoval Gymnázium Jiřího Wolкера v Prostějově, dále pak DAMU, kde vystudoval dramaturgii. Pracoval jako pedagog pro pražskou konzervatoř, dramaturg pro Východočeské divadlo Pardubice, odborný pracovník Kulturně vzdělávacího centra pro Městskou knihovnu v Praze a nyní jako dramaturg v Městském divadle v Mostě. Mezi jeho záliby patří poezie a publikační činnost od rozhovorů po recenze.

Co už víte o Sněhovém Brněnci a odkud?

Na Sněhový Brněnec jsem byl mile a vřele zlákan Kristýnou Pavlasovou, když jsem byl minulý rok v porotě národní přehlídky ve Vysokém nad Jizerou, kam se z Brněnce také postupuje. Víím tedy, že se jedná o krajskou přehlídku SČDO. A také víím od kolegy Kolínského, že to prý v Brněnci je vždy moc příjemné, vše je krásně zorganizované a o lektorský sbor je vřele pečováno. A mám pocit, že mě nebalamutil! Asi by mě takto nelákal, kdybychom jeli mezi medvědy za polární kruh...

Spolupracujete s Východočeským divadlem v Pardubicích, s Městským divadlem v Mostě, přestěhoval jste se do Prahy, kde pracujete v knihovně a podílíte se na kulturním dění tam... Nezdá se, že byste měl o kulturu ve svém životě nouzi. Proč ještě pracujete s amatéry?

O kulturu určitě nouzi nemám, tato oblast je každodenní náplní mojí práce, ale také většiny mých zájmů (i když i dostihy považuji za kulturu, nejen za sport). Při práci divadelního dramaturga se často práce a zájmy, tedy volný čas, překrývají a těžko je lze oddělit, i když se zvláště poslední dobou snažím svůj čas více rozlišovat na práci a volno, než dřív.

V pardubickém divadle jsem strávil šest sezón, bylo to moje první angažmá, důležité v mnoha ohledech při poznávání divadelní práce i sebe samotného. Nyní opět bydlím zpět v Praze, odkud dojíždím do Městského divadla v Mostě, v němž je nyní hlavní těžiště mojí práce. Právě s režisérem Pavlem Ondruchem zkoušíme můj oblíbený titul – Nebezpečné vztahy Christophera Hamptona. Do Pardubic se v současné době jako host velmi rád vracím – společně s režisérem Filipem Nuckollsem pracujeme na inscenaci hry Martina Sperra Lovecké scény z dolního Bavorska. A Městská knihovna v Praze – ta se nakonec ukázala spíše jako slepá odbočka, o to více je ale pro mě tato zkušenost cenná. Pracoval jsem zde čtyři měsíce jako odborný pracovník v rámci Kulturního a vzdělávacího centra. Za tu dobu jsem od nuly dramaturgicky a produkčně připravil malý festival amatérského divadla Divadlo mezi knihami, který se uskutečnil uprostřed ledna. Tím se dostávám k Vaší otázce na amatérské divadlo: To je především mnoho let v mém nepřetržitém zájmu diváka i lektora. Vycházím z toho, že většina z profesionálních divadelníků právě z amatérského divadla vzešla, tedy z vnitřní potřeby zabývat se divadlem, a někteří z nás divadlu propadli natolik, že ho začali blíže studovat a zabývat se jím profesionálně, pracovní, denně. Rozdílů mezi profesionálním a amatérským divadlem je sice hodně, ale příbuzností mezi nimi je myslím ještě mnohem více. A musím říct, že účastnit se dění v amatérském divadle je pro mě další školou – obvykle mě amatérská divadelní přehlídka přiměje přemýšlet i o věcech, které by mě během každodenního pracovního presu nepotkaly nebo nad kterými bych neměl čas se zamýšlet. Tedy si můžu díky sledování inscenací amatérů ověřovat vlastní postoje k divadlu a k divadelní práci, které se samozřejmě vyvíjejí, a to právě i díky možnosti účastnit se těchto přehlídek jako lektor. Věřím, že si vzájemně máme co dávat a prohlubovat tak společně divadelní poznání... A hlavně mě amatérské divadlo baví – bez chuti se jím zabývat by činnost lektora neměla smysl.

Bojíte se něčeho (u nás)?

Já se zpravidla nebojím, ale je klidně možné, že v dobré víře někomu řeknu něco, co ho bezděčně urazí... takže si raději přeci jen budu dávat pozor, aby po mně pak náhodou někdo nehodil třeba párkem! Anebo mi nedejbože neosolil kafe!

Těšíte se k nám?

To víte, že se těším! Jinak bych Vaši nabídku nepřijal. Věřím, že půjde nejen o příjemné vytržení z každodenní práce. A jsem zvědavý, jaké inscenace a herecké výkony uvidíme!

Marie Caltová

Narodila se 26. března 1944 v Plzni. Vyrůstala v umělecky založené rodině. Od roku 1970 je dramaturgyní činohry Divadla J. K. Tyla v Plzni.

Co Vás baví nejvíc na práci v divadle?

Baví mne, že se v divadle nic neopakuje. Mění se šéfové, režiséři, výtvarníci, složení souboru i obecenstvo. A každý titul je jiný. Ale i jedna inscenace může mít výkyvy. Stačí, aby publikum živěji reagovalo a do herců, jako by se vlila nová krev. Zábavné je pozorovat, jak přemýšliví herci reprízu od reprízy svoji roli obohacují. Nebo je někdo v indispozici a všechno je jinak. Pamatuji se, že jednou hrála herečka představení v den, kdy se dozvěděla o smrti svého otce. Ten její výkon byl nesmírně niterný a ostatní spoluhráči byli o mnoho citlivější než obvykle. Práce v divadle je vzrušující. Není to ale jenom radost, je to i úzkost. A já se té úzkosti nezbavím nikdy.

V čem je porotcování na přehlídkách amatérů jiné a co Vám přináší?

Porotování na přehlídkách se diametrálně liší od kritické práce v profesionálním divadle. Dramaturg je jakýmsi interním kritikem souboru. Amatéři nehrají pro zisk, ale pro radost. Tedy většinou. Jsem méně kritická a snažím se přivést herce nebo režiséry k tomu, v čem by mohli svou práci obohatit. Mám na sebe vztek, když neumím srozumitelně pojmenovat, v čem spočívá problém.

Jak se připravujete na přehlídky?

Většinou pracujeme v porotách tak, že si rozdělíme jednotlivé inscenace. Říká se tomu „výkop“. Ostatní porotci potom doplňují to, na co se pozapomnělo. Povinností je seznámit se s textem a případně si najít na internetu informace o předchozích uvedeních, něco o autorovi a udělat si potom představu, jak by se s textem mělo pracovat. Radost mám, když představení předčí moje očekávání.

Těšíte se k nám?

Moc. Atmosféra na předloňském ročníku byla báječná, porota byla sehraná. Minulý rok jsem měla přijet, ale můj manžel byl na tom zdravotně moc zle. Když zemřel, byla jsem ráda, že jsem ho neopustila. Jen jedna věc mne na Brněnci děsí. Vaří se tady tak chutně, že těžko odolávám větším porcím.

Soutěžní soubory

Sněhový Brněnec letos na prknech svého divadla uvítá, stejně jako vloni, šest souborů.

J. K. Tyl Sezemice

Hra: Madam Colombová zasahuje

Premiéra: 4. března 2017

Počet repríz: 5 (na SB bude šestá)

Počet herců: 12

Žánr: krimikomedie

Autor: Jan Váchal

Vedoucí souboru: František Šindelář

Datum založení souboru: již před rokem 1817, ale na veřejnost v pravém slova smyslu vystoupili ochotníci v roce 1836

Členská základna: 15 členů

Místo: okres Pardubice

Domácí scéna: kulturní sál Sezemice

Úspěchy na přehlídkách: ---

Letos na SB podruhé.

DS Bez kamen Uherčice

Hra: Čáry báby Cotkytle aneb Tři zlaté zuby děda Vševěda

Premiéra: 3. prosince 2016

Počet repríz: 1

Počet herců: 11

Žánr: pohádka

Autor: Zdeněk Kozák

Vedoucí souboru: Radka Scharlová

Datum založení souboru: 1997

Členská základna: 16 členů

Místo: Uherčice (okres Znojmo)

Domácí scéna: standardní prostory

Úspěchy na přehlídkách: Hanácký divadelní máj

Letos na SB podruhé.

DS E. Vojana Brněnec

Hra: Skřítkosnění

Premiéra: 19. listopadu 2016

Počet repríz: 3

Počet herců: téměř 20

Žánr: pohádka

Autor: Magdaléna Dvořáková, Marcela Švecová, na motivy knihy Markéty Vydrové Můj skřítek Šalvěj

Vedoucí souboru: Milada Pavlasová

Datum založení souboru: údajně byl soubor založen před více než osmdesáti lety, v Lidovém domě se hraje od roku 1935 a pod současným názvem existuje od roku 1985

Členská základna: +/- 50 členů

Místo: Brněnec, Moravská Chrastová (okres Svitavy)

Domácí scéna: Lidový dům v Moravské Chrastové

Úspěchy na přehlídkách: Národní přehlídka ve Vysokém nad Jizerou, Jiráskův Hronov

Letos na SB posedmé.

DS Tyl Králíky

Hra: Dámská šatna

Premiéra: 26. Listopadu 2016

Počet repríz: 11 (na SB dvanáctá)

Počet herců: 4

Žánr: komedie

Autor: Arnošt Goldflam

Vedoucí souboru: Pavel Strnad

Datum založení souboru: 1945

Členská základna: 15 členů

Místo: Králíky

Domácí scéna: kulturní dům Střelnice Králíky

Úspěchy na přehlídkách: Krakonošův divadelní podzim vysoké nad Jizerou a další

Letos na SB pošesté.

Zmatkaři Dobronín

Hra: Vzpomínky na vodě
Premiéra: 2. května 2015
Počet repríz: 11 (na SB podvanácté)
Počet herců: 6
Žánr: komedie
Autor: Shelagh Stephenson

Vedoucí souboru: František Kunst
Datum založení souboru: 1993
Členská základna: 15 členů
Místo: Dobronín

Domácí scéna: kulturní dům v Dobroníně
Úspěchy na přehlídkách: Krakonošův divadelní podzim, Jiráskův Hronov a další
Letos na SB potřetí.

Háček, Horní Černůtky

Hra: Manželské apokryfy
Premiéra: 14. května 2016
Počet repríz: 5
Počet herců: 2
Žánr: veselohra k zamyšlení
Autor: Emilie Zámečnicková na motivy Karla Čapka

Vedoucí souboru: Emilie Zámečnicková
Datum založení souboru: 2016
Členská základna: třetina z 50 obyvatel obce
Místo: Horní Černůtky (okres Hradec Králové)
Domácí scéna: kde se dá
Úspěchy na přehlídkách: -
Letos na SB poprvé.

Rozhovor

Mgr. Blahoslava Kašpara, starostu obce Brněnec, zpovídala Kristýna Pavlasová.

Jaká nejranější vzpomínka se Vám vybaví, když se řekne divadlo? Chodil jste do divadla jako dítě?

Odpověď bude téměř učebnicová, ale pravdivá. Mojí nejživější „dětskou“ vzpomínkou na divadlo je návštěva Národního divadla v Praze a to na představení Smetanovy opery Hubička. Možná i proto, že mých návštěv divadel, zejména tak významných, nebylo v mém raném věku mnoho.

Které divadelní představení vůbec ve Vás vyvolalo největší zážitek?

Na otázky typu NEJ nebývá často jednoznačná odpověď. V době mého studijního pobytu v Pardubicích jsem navštěvoval divadelní představení pravidelně a velmi často. Skoro stejně často jako hokejovou ligu. Později v Brně – tam už to bylo v tomto směru o něco slabší. I když si některá představení z této doby vybavuji, nevzpomínám si, že by mě některé nezapomenutelně zasáhlo. Takže ten můj silný divadelní zážitek je čerstvějšího data – Maryša v podání DS E. Vojana.

Chtěl byste hrát divadlo?

Ne. I když obvyklá navazující otázka PROČ položena nebyla, přesto na ni odpovím. Učitel je nejméně z poloviny herec a já jsem jím byl 32 let. Bylo to pěkné a obohacující angažmá, asi delší než u většiny herců, ochotníky nevyjímaje. Nerad bych ho epilogem s nejasným vyzněním pokazil...

V čem se podobá spravování obce divadlu?

Obojí má přímo v podstatě bezprostřední kontakt s lidmi, což někdy přináší očekávané, ale často i překvapivé reakce. Obě činnosti mají samozřejmě více paralel. U obou profesí je výsledek velmi závislý na výkonu jednotlivce, ale současně je silně determinován (podmíněn) poctivým výkonem kolegů. Největším svorníkem a zároveň podmínkou úspěšného vykonávání obou aktivit je nutnost vnímání zpětné vazby. Svou hereckou roli chci něco sdělit – a co ty na to diváku!? Řídím obec a plním volební program – co ty na to občane!?

Která část Vaší práce starosty je pro Vás nejpříjemnější a která naopak nejnudnější?

Už jsme opět u těch NEJ. Každá práce má svá nutná zla i pocity uspokojení z úspěšného výsledku. Tak jako po noci nezadržitelně přichází den, tak i práce na obci má svá opakující se období pocitů marnosti a pocitů zadostiučinění z dosaženého kýženého cíle.

Od vytyčení ideje přes její nesnadné prosazení, nudné a mnohdy nesmyslné administrativní a další přípravné práce přichází čas uskutečnění a pak snad sladký výsledek.

Kdyby se Váš syn rozhodl ucházet o post starosty (v jakékoli obci), co by byla Vaše první praktická rada?

Nejdříve musím položit důležitou otázku. Proč by se o post starostky nemohla ucházet moje dcera? (v souladu se současnou módní genderově-úchytkovou vlnou.) Ale vážněji, doporučení by byla vlastně dvě. Jednak svůj zájem nasměruj na obec, městys či město, které znáš, a usiluj nejprve o pozici zastupitele(ky).

Zájem o divadlo je v naší obci obrovský, obecní úřad velmi logicky tento zájem podporuje a divadlu pomáhá. Proč lidé divadlo chtějí?

To je krásný námět na anketu mezi návštěvníky divadelních představení u nás v Brněnci a nebo rovnou mezi všemi našimi občany prostřednictvím našeho „Brněneckého občasníku“. Názor starosty pak bude jen jedním z mnoha.

Je podpora divadla v Brněnci "na volebním programu" i do budoucna? ☺

Volební strany „Sdružení kandidátů I a II“, která v obecních volbách získala nadpoloviční počet mandátů v obecním zastupitelstvu a vedou obec, mají ve svém volebním programu podporu našeho divadla hned ve dvou bodech - v oddíle 3A a 3C, jak jistě víte. Důležitější však je, že plnění tohoto programu je realitou. Obec plní svoje úkoly jako zřizovatel souboru a to jak po stránce ekonomické, při materiálním a technickém zajištění, tak i jako záštita při vazbách na krajské i jiné subjekty.

Jsou nějaké vyhlídky na opravy Lidového domu?

Paměť člověka je často pomíjivá. Je to historicky krátká doba, kdy zastupitelé obce rozhodovali, zda se Lidového domu, jako velké ekonomické zátěže zbavit. Tehdy bylo podle mého soudu rozhodnuto správně – NE. Dalších několik let byl tento obecní univerzální kulturní stánek těžkým ekonomickým břemenem rozpočtu obce. Po nesnadných změnách tomu

již 5 let tak není. Od té doby se podařilo mnohé. Například instalovat hydroizolaci, tepelnou izolaci a opravit střechu na celé severní části budovy. Po rekonstrukci je i malý sál. Byly vyklizeny i mnohaleté skládky ve sklepech a na půdách. Rekonstruován byl i teplovodní přivaděč ze ZŠ do LD pod silnicí. V letošním roce bude odizolován a zateplen plášť východní část budovy, včetně pláště se sociálními místnostmi. V dohledné době dojde i na výměnu oken a další potřebné opravy.

Sněhový Brněnec se stal oblíbeným festivalem a soubory se k nám rády vrací. Brněnec navštíví kolegové z několika krajů republiky, v oblasti amatérského divadla má Brněnec poměrně slušné jméno. Jaká by byla jednovětá charakteristika obce, aby pokryla ducha Brněnce a hosté měli celistvý pocit, jaký že ten Brněnec je?

Brněnec je přirozeným centrem spádového regionu s krásným přírodním okolím a se vším co k tomu patří – základní a mateřské školství, výborná dopravní dostupnost, solidní obchodní síť, veškeré základní zdravotnické služby, pracovní příležitosti (donedávna mimořádně velké), sezónní možnost sportování a přiměřená nabídka kulturního vyžití (jedním z tradičních pilířů v rámci kulturního roku je „Sněhový Brněnec“).

V letošním roce máme na Sněhovém Brněnci po několika letech želízko v ohni, budeme hrát soutěžní přestavení. Přijdete nás podpořit?

Ano, určitě!

**Generální partner Krajské přehlídky venkovských divadelních souborů
Sněhový Brněnec 2016**

Firma je soukromou společností, která se zabývá malosériovou výrobou vysoce náročných plošných textilií technologiemi tkaní a osnovního pletení.

Inženýrku Janu Moravcovou, marketingovou ředitelku, zpovídala Kristýna Pavlasová.

Co bylo největším úspěchem Vaší firmy od té doby, co jsme se neslyšely, tedy od loňského Sněhového Brněnce v dubnu?

V loňském roce jsme se spojili s dvěma mladými dámami, které se rozhodly nezatěžovat svět dalšími odpadky.

O co se jedná?

Tyto dvě mladé ženy se rozhodly řešit náhradu igelitových sáčků, které všichni používáme při nákupu zeleniny, ovoce, pečiva a dalších potravin, sáčky, které lze použít opakovaně, jsou kompostovatelné a navíc jsou krásně barevné. A tak vznikl sáček s názvem FRUSAK.

A jakou roli v tom hraje firma SILK & PROGRESS?

Společně jsme vyvinuli kompostovatelnou tkaninu z PLA (polymléčná kyselina), kterou v současnosti již vyrábíme. A já se ráda připojuji k mottu dvou zajímavých dam:

Chceme, aby byl Frusack stejnou samozřejmostí, kterou jsou plastové sáčky dnes. S tím rozdilem, že ho budete používat s radostí.

- Vaše Hana a Tereza-

Nevím, zda to je největší úspěch naší firmy za loňský rok, to ukáže budoucnost, ale je to v každém případě skvělý nápad českých firem.

Bylo těžké se rozhodnout, zda se znovu stanete generálním partnerem naší přehlídky a proč?

Ne, vůbec to nebylo těžké rozhodnutí, protože už předešlé ročníky festivalu si vybudovaly své místo na slunci a naší společnosti je ctí tento festival podpořit.

Sponzoři Sněhového Brněnce 2017

- Obec Brněnec
- Město Březová nad Svitavou
- Barvy a laky Teluria, s. r. o. Skrchov
- Pivovar Černá Hora
- EUROTEx – J. Pavelka, Březová nad Svitavou
- Ubytování u Kostíků, Moravská Chrastová
- Květiny J. Moravcová, Březová nad Svitavou
- Vinné sklepy Zapletal, Bílovice
- QANTO Svitavy
- Penam, a.s. Brněnec
- ZOD Březová nad Svitavou
- Obec Bělá nad Svitavou
- Obec Rozhraní
- Obec Chrastavec
- Obec Lavičné
- Drogerie MAMBO, Moravská Chrastová
- Restaurace Lidový dům, Moravská Chrastová
- QUO, reklamní agentura Brno
- JSDHO Brněnec

AUTO BÁRTA
Zdeněk a syn

AUTO BÁRTA Zdeněk a syn s.r.o. je ryze česká, rodinná společnost s jasnou strukturou a historií. Nabízíme profesionální přístup s důrazem na kvalitu poskytovaných služeb a nadstandardní úroveň komunikace.

Firma byla založena v roce 1997 Zdeňkem Bártou jako lokální autodoprava, v roce 2013 plynule přešla na s.r.o. Dnes patří AUTO BÁRTA Zdeněk a syn s.r.o. mezi přední lokální poskytovatele služeb v oblasti dopravy a logistiky. Máme sídlo na hlavním tahu Hradec Králové - Brno a náš tým ochotných zaměstnanců je Vám plně k dispozici.

Redakční rada: Nikola Pavlasová, Vlastík Bednář, Dominika Dufková,
Jan Jelínek, Adam Reinberk, Kristýna Pavlasová

Tisk: chmeliksy@seznam.cz

Slovníček divadelních profesí

U divadla je spousta lidí, kteří stojí za výsledkem, který můžete na jevišti shlédnout. Některé z nich jistě už znáte, ale vsadíme se, že mnozí z nich vám dodnes unikali.

režisér – vymýšlí a přenáší na prkna vizi představení

dramaturg – je pověřen výběrem a sestavením repertoáru, pomáhá se škrty a uchopením inscenace

scénárista – zpracovává scénář pro vybranou hru

inspicient – po generální zkoušce (odevzdávače) předá režisér inspicientovi představení a ten ho dále řídí dle režijního nastudování

herec – ten, který komunikuje s divákem a ztvárňuje postavu na jevišti

scénograf – má na starost esteticky uspořádat kulisy na jevišti

osvětlovač – je zodpovědný za to, aby se v určitý moment svítilo na určité místo na jevišti (to obsahuje i část, kdy před sebou má obří pult plný tlačítek a jen on ví, které může posunout a kam)

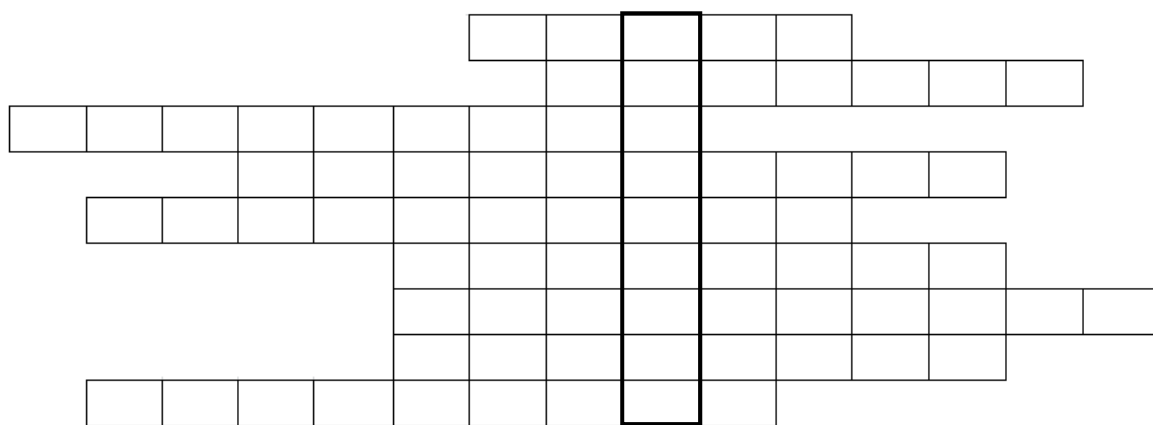
kostymérka – upravuje herce po vzhledové stránce před výstupem na jevišti

maskérka – zajišťuje a stará se o garderobu herce v dané inscenaci

nápověda – drží se poblíž jeviště a pomáhá herci v případě zapomenutí textu

Křížovka

(Poznáte podle obrázku, kdo by to měl být?)

3. Má na starosti vzhled scény, pracuje s kulisami.

5. Přebírá práci po člověku ve druhém řádku křížovky.

6. Spolupracuje se ženou ze sedmého řádku křížovky, ale má na starosti tělo herce.

7. Spolupracuje se ženou ze šestého řádku křížovky, ale má na starosti garderobu herce.

1

2

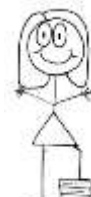
4

8

9

Výsledek tajenky: Víte, co je v divadelním slangu *Štych*? Je to bodový _____, který se používá při osvětlení konkrétního místa, většinou při monologu herce.

Šmejděnička

šmejdění

(aneb co skrývá Lidový dům očima
redaktora Honzy Jelínka)

*„Hoja hoj! Hoja hoj! V králi máme
zastání! Hoja hoj! Hoja hoj! Bůh nás
ochrání!“*

Nacházíme se v šatně, která je pod podiem, což je pro všechny herce poslední zastávka před tím, než se ocitnou na jevišti. Zde se obyčejný člověk převtělí do role například skřítky nebo Romea.

Před každým představením zde můžeme také slyšet hromadnou píseň „Hoja hoj!“, se kterou si všichni společně popřejeme hodně štěstí při následující hře. Také je to ale zároveň místo kde se herci opět mění v obyčejné smrtelníky

*„My nic nemáme!“ „Co tam mám
dát?“ „Kdo udělá ten rozhovor s
Laurinem?“ „Kdy bude hodnocení?“*

Tak tohle je naše redakce. Nachází se mezi šatnou a kuchyňkou. Zde pro vás tvoříme ve dne v noci (doslova) nové číslo sněženky tak, abychom vám přinesli ty nejaktuálnější a nejzajímavější informace. Nenaleznete zde v podstatě nic jiného než nástroje pro tvorbu časopisu, spoustu papírů a hlavně chaos a zmatek kterých si všimnete hned ve dveřích.

Co se týče osazenstva v této místnosti, je to jednoduché - hlavní redaktorka Nikča, grafička Domča a 3 obyčejní (ale nesmírně důležití) redaktori Adam, Honza a Vlastík.

„??..??..??..??“

Tak tohle je zázemí porotců. Podle mého usouzení je to ta nejvíc tajemná a záhadná místnost ze všech místností v lidovém domě (tomu naznačuje i to že jsem vynechal monology nad odstavcem - jednoduše nemám tušení a ani odvalu napsat, co v porotcovně za věty padá nejčastěji). Jediné co o této podivné místnosti vím je to, že se nachází napravo od šatny a že je tam krásná pohovka, to je ale opravdu všechno, co si troufnu říct.

*„Výborná! Herecký výkon...“ „Příště
bych pozměnil atmosféru scény.“ „Já
nemám slov, to bylo úžasné!“*

Tak tohle se mi vybaví, když se řekne malý sál. Je to vlastně taková konferenční místnost, kde divadelní soubor diskutuje s porotou (většinu času spíš diskutuje porota se souborem) o jejich inscenaci. Rozebírají se zde jak jednotlivé herecké výkony, tak zpracování hry, celková atmosféra, zkrátka porota se snaží upozornit na nedostatky ve hře, aby byla hra ještě dokonalejší než byla, ale zároveň umí ocenit práci a vystihnout to co bylo TOP!

*„Neviděl někdo Kristýnu?“ „Kdo hraje
jako další?“ „Kdy je hodnocení?“
„Mám zde horkou vodu, chcete někdo
něco?“*

Hledáte někoho? Nevíte si rady? Zeptejte se v kuchyňce (v prvním patře na konci chodby vlevo)! Pro nás divadelníky je to takové centrum dění - mozek celého Lidáku. Dozvíte se zde nejen subjektivní názory na hru předtím, ale také spoustu drbů a žhavých novinek - zkrátka řečeno je to taková pohodová místnost, kde vždycky najdete někoho, s kým si můžete popovídat nebo třeba jen vypít váš oblíbený nápoj.